

Jeg er bange for, jeg ikke kan følge med

Det er hundrede gange federe med gruppearbejde
ovre i skolen, end når man er på zoom

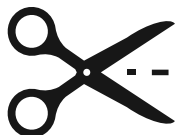
Det er sygt irriterende, at man hele tiden
skal vente på de andre

Hannah er begyndt at være meget
mere sammen med Rosa

Jeg nåede slet ikke det, jeg skulle nå sidste år, så nu er
jeg virkelig nervøs for mine eksaminer

Jeg har ikke sådan en bedste ven

**Det er meget nemmere at snakke sammen,
når man spiller samtidig**

Jeg synes, der er vildt mange grupper på skolen

**Min far siger det er helt normalt, men hvordan ved
man egentlig, hvad der er normalt?**

**Jeg vil helst kun være med, hvis jeg ved,
hvem der ellers er der**

Temakort

**Føle sig uden for
klassefællesskabet**

**Føle sig dum og
fagligt bagud**

**Være bange for, at
man ikke længere
har venner i klassen**

**Ikke turde sige,
hvordan man har det,
når noget er svært**

**Være påvirket af
konflikter og uro i
klassen**

Situationskort side 1

Jeg føler mig virkelig holdt udenfor. Når jeg sidder sammen med en gruppe fra min klasse, taler de aldrig til mig og lægger slet ikke mærke til mig. De hænger hele tiden ud og tager billeder sammen. Nogle gange hvis jeg er heldig, kan jeg godt hænge ud sammen med dem, men de skubber mig bare ud af billedet. Jeg er ret sikker på, at hvis jeg siger det til dem, vil de bare sige, at jeg ikke gør en indsats for at være med.

Jeg føler mig udenfor. Sidste sommer skiftede jeg skole, men jeg føler mig udenfor. Selvom det næsten er et år siden, så er det svært og for nye venner. Jeg har en ven, som flyttede med mig på den skole, jeg går på nu, men det er stadigvæk svært at få nye venner. Jeg håber, I kan hjælpe mig.

Der er mange som er begyndt at feste, og jeg er ikke inviteret. Festerne er private, og på tværs af klasserne. Det vil sige, at der kun bliver inviteret nogle få fra hver klasse. Det gør mig rigtig ked af det ikke at blive inviteret. Mange af dem som er inviteret, er nogle af mine gode venner, som jeg snakker rigtig godt med. Jeg er meget konfliktsky, derfor har jeg har ikke gjort noget ved det. Jeg har kun snakket med mine andre veninder som heller ikke er inviteret. De har det på samme måde. Dem der holder festerne ved udmærket godt, at jeg gerne vil feste. Hvis de havde ønsket at jeg skulle med, ville de have inviteret mig.

Jeg har i et stykke tid følt mig udenfor fællesskabet i min klasse. Vi er 9 piger i min klasse, hvilket er irriterende, for hvis vi laver gruppe arbejde, bliver jeg aldrig spurgt, så ender jeg med at arbejde alene. Nu hvor det er blevet sommerferie, føler jeg mig mere alene. Der er ingen, som har spurgt, om jeg vil være sammen, og jeg kan se på Snapchat, at alle andre har nogle at være sammen med. Ingen spørger mig, hvilket fører til mit spørgsmål; Skal jeg skifte skole?

I løbet af det her år har alt ændret sig. Jeg har altid haft masser af venner og været sammen med rigtig mange. Men nu er min klasse vokset fra mig, tror jeg. Mine bedste venner er begyndt på dumme ting som snus, alkohol osv., men det gider jeg ikke være en del af. Nu føler jeg mig ignoreret, og det er som om der er kommet et hierarki, hvor det er de seje og så dem i bunden. Hvordan kan jeg komme i kontakt og hænge ud med min venner igen uden at være en, jeg ikke er?

Jeg er normalt en social person, men under karantænen har jeg slet ikke set nogen. Når jeg spørger nogen, om de vil mødes, siger de at de ikke kan, eller at de har mange lektier for. Senere på dagen ser jeg så deres storys på Instagram, Facebook og Snapchat, hvordan de hygger sig og er sammen med andre, jeg kender og er tæt med. Nogle gange græder jeg over det, fordi mine tætteste venner lyver for mig, men så snart vi er i skole igen, lader de som om, de er mine bedste venner. Jeg er så træt af det, og ved ikke hvad jeg skal gøre.

Situationskort side 2

Jeg er rigtig ked af det for tiden. Jeg er blevet lidt ensom i skolen, fordi jeg ikke har nogle "rigtige" venner derhenne. Det gør mig bare rigtig ked af at tænke på, at for bare et halvt år siden, havde jeg mange tætte venner og var glad hver dag. Nu er jeg bange for at komme i skole hver dag. De eneste jeg er sammen med, er begyndt at lave aftaler uden mig og jeg spurgte dem hvorfor, og de sagde, at de savnede at være sammen bare dem. Det blev jeg selvfølgelig ked af, og jeg er så forvirret nu. Jeg ved virkelig ikke, hvad jeg skal gøre, og jeg må ikke flytte skole for mine forældre.

Jeg har haft det rigtig svært i noget tid. Jeg startede på en ny skole i marts og efter alle de lange pauser fra skolen pga. Corona er jeg slet ikke inde i min klasse endnu. Jeg har gået på en anden skole, og der har jeg altid følt mig tilpas og tryk. På den nye skole er alt bare anderledes og utrygt. Jeg prøver sådan at passe ind og få et par venner, men det går ikke. Jeg er ikke som de andre, og det gør mig så frustreret og ked af det. Min telefon har aldrig været så stille som nu, og den ene gode veninde jeg altid har haft, er ved at glide fra mig. Måske er der nogle, der har det som mig?

Jeg føler mig ret dum. Jeg har haft det sværere siden jeg blev sendt hjem i 2. lockdown. Mine karakterer er blevet dårligere, de er gået fra 7 - 10 til 4 - 7. For det meste i dansk. Jeg er bange for, at jeg ikke kan følge min drøm, fordi jeg ikke får gode nok karakterer. Jeg har virkelig prøvet at sætte mig ind i det, men det virker ikke, jeg forstår det ikke.

Der er et problem ved min klasse, og det er "arbejdsmoral". Jeg er praktisk talt den eneste, der laver noget i min klasse. Det er ikke fordi mine klassekammerater er dumme eller irriterende, de er de bedste venner, man kunne ønske sig. Men de larmer i skolen og laver ærlig talt ikke andet end at pisse læreren af. Skolelederen har også flere gange været nede i klassen for at få dem til at holde mund. Alt det her har hurtigt skaffet klassen et dårligt ry. Jeg ved ikke med de andre, men jeg vil ikke dumpe til eksamen. Det her er ved at gå mig på nerverne, og jeg har oftere svært ved at koncentrere mig i timerne.

Jeg bliver hverken mobbet eller drillet, slået eller gjort grin af. Men min klasse larmer for meget. Jeg får hovedpine dagligt, og jeg pjækker en del. Min klasse begynder at få et dårligt ry, fordi der er nogle i vores klasse, der altid kommenterer eller larmer. Lærerne og vikarerne råber altid. De andre i min klasse kan simpelthen ikke bare holde deres kæft, slappe af og blive undervist.

Jeg er normalt meget social og har altid sagt ja til aftaler. Derfor har onlineundervisning været meget svært, når man jo ikke sidder ved siden af sine kammerater. Jeg har efter 3 måneder hjemme med minimal kontakt fået det ret dårligt. Jeg er fagligt begavet, så jeg har ikke været vant til at skulle arbejde hårdt. Derfor begynder jeg at tvivle på, om jeg kommer i gymnasiet med gode karakterer, fordi jeg jo skal arbejde hårdt for det. Med alt det kombineret, har jeg det virkelig hårdt og har flere gange grædt.

Elevrådsnoter

Hvilke temaer er der blevet arbejdet med i klassen?

Hvilke vigtige pointer blev der nævnt under præsentationerne, som vi kan tage med til det videre arbejde i elevrådet?
